

Cuprins

<i>Introducere</i>	9
Capitolul 1. Stabilirea întrevederii prin telefon	17
1. Mama dumneavoastră vrea să vă vorbească	18
2. Recomandarea președintelui	19
3. Hărțuirea telefonică	20
4. Buna folosire a robotului telefonic	22
5. În căutarea formatului	25
6. Descalificarea tehnică	26
7. Jonglarea telefonică	28
8. Mulțumirile telefonice	29
9. <i>Help!</i>	30
Capitolul 2. Debutul întrevederii	35
10. Crearea unui efect	35
11. Precodificarea mentală	39
12. Puterea titlului	41
13. Titulatura necomercială	45
14. Puterea dorinței	47
15. O carte de vizită de neuitat	49
Capitolul 3. Descoperirea clientului	53
16. Legea vânzării	53
17. Întrebările orientate spre client	58
18. Proiecția pozitivă	60
19. Întrebarea inevitabilă	63
20. Vânzarea totală	65
21. Sfatul de aur	70
22. Inversarea rolurilor	72

23. Proiecția simetrică.....	73
24. Micile detalii	76
25. Starmania	78
26. Întrebările de stimulare a îndoielii	80
27. Libertate – Egalitate – Fraternitate	85
Capitolul 4. Argumentația	89
28. Sita vânzătorului (CIC)	89
29. Efectul „reclamă” și efectul <i>post-scriptum</i>	92
30. Cuvintele albastre, cuvintele negre	95
31. Mai întâi dorința	97
32. Mărturisirea	99
33. Penuria	101
34. Incitarea la neîncredere	102
35. Sinonimul activ	104
36. Metafora	106
37. Dovezile externe	109
38. Dulce și amar	112
39. Referința activă	114
40. Telepatia	116
Capitolul 5. Răspunsul la obiecții	119
41. Moartea mică	119
42. Analogia sau forța comparației	122
43. Răspunde cu o întrebare	124
44. Întrebarea socratică	127
45. După cum spunea Confucius	129
46. Distrugătorul de certitudini	133
47. Lovitura de măciucă	136
48. Vinderea regretului	139
49. Lecția.....	140
50. Prețul reflecției	142
51. Apelul la încredere	145
52. Parcarea	147
53. Întrebarea Columbo	149
Capitolul 6. Negocierea și apărarea prețului	153
54. Sindromul <i>o-ring</i>	154
55. Scutul anti-reducere sau puterea legitimității	156
56. Evitarea intervalului	157

57. Hainele noi ale prețului	160
58. Memoria prețului	161
59. Prețul invizibil (ochelari cu vedere în infraroșu)	163
60. Prețul lipsei de calitate	166
61. Cabana din fundul grădinii	168
62. Cele trei prețuri	171
63. Schimbarea planului	174
64. Château Lafite	176
65. Greșeala profesională	178
66. Virgula	180
67. Vînzătorul sinucigaș	182
68. Scrisoarea lui Vauban către Louvois	184
Capitolul 7. Încheierea contractului	187
69. Schimbarea mîinii	187
70. Interogarea pozitivă	190
71. Preconcluziile	193
72. <i>Soft closing</i>	195
73. Sprijin pentru revînzare	197
Capitolul 8. Fidelizarea și monitorizarea comercială	199
74. Actul gratuit	199
75. Scrisoarea de mulțumire	201
76. Caracterul relațional	203
77. Spuneți-mi pe nume	205
78. Telefonul de curtoazie	207
79. <i>The touch power</i>	208
80. Plăcutele „urări de bine”	209
81. Întrevederea bilanț/perspective	211
82. Ieșirea din scenă	215
83. Aniversarea achiziției	217
84. Simpatia	219
<i>Anexa 1. Întrebări-răspuns</i>	247
<i>Anexa 2. Soluția exercițiului de la p. 242</i>	249
<i>Bibliografie</i>	251

12. Puterea titlului

Domenii de aplicare: *B to B*, chiar *B to C*

Utilizare: foarte ușoară

Eficiență: ★★

În anii '70, Stanley Milgram, profesor de psihosociologie, a demonstrat puterea autorității în cadrul unui experiment devenit celebru, prezentat integral în filmul *I comme Icarre*, cu Yves Montand. Stanley Milgram a dat anunț în presă pentru a găsi participanți la un experiment cu privire la memorie. Anunțul menționa că inițiatorul experimentului era profesorul Stanley Milgram, conducătorul laboratorului de psihologie al Universității Yale. Candidații care s-au prezentat erau primiți câte doi, iar profesorul Milgram le prezenta regula jocului:

„O teorie din psihologie afirmă că o informație poate fi reținută mai ușor dacă memorarea sau uitarea informației respective determină o recompensă sau o pedeapsă. Aici, la universitate, vrem să verificăm această teorie din punct de vedere științific. În câteva momente, după o tragere la sorți, unul dintre dumneavoastră va fi operatorul instalației pe care urmează să v-o prezint, iar celălalt se va așeza pe scaunul situat în celălalt capăt al încăperii. Scaunul respectiv este conectat electric la pupitrul operatorului”.

După tragerea la sorți, primul candidat se instalează la pupitrul de comandă, iar al doilea se așeza pe scaun, unde i se atașau fire și electrozi. Apoi, adresându-se celor doi participanți, profesorul Milgram își continua explicațiile:

„Acum, domnule operator, veți citi cu voce tare o listă cu 30 de perechi de cuvinte pe care o aveți la pupitru, iar cobaiul nostru va încerca să le memoreze. La sfârșitul lecturii, veți alege primul cuvânt de pe listă, iar colegul dumneavoastră va trebui să spună care este cuvântul asociat. La fiecare greșeală, veți apăsa un buton prin intermediul căruia corpul său va fi supus unui șoc electric – de 15 V la prima greșeală, 30 V la a doua, 45 V la a treia ș.a.m.d., pînă la 450 V. În felul acesta, vom vedea dacă șocurile electrice stimulează memoria. Dați-i drumul, puteți începe să citiți cele 30 de perechi de cuvinte”.

Și operatorul începe să citească lista:

„Vînt/Violent. Pîine/Cu unt. Pește/Prăjit” etc.

Iar la sfârșit:

Operatorul: Așadar vă spun un cuvânt, iar dumneavoastră îmi răspundeți prin cuvântul care îi este asociat. Sînteți gata?

Subiectul: Da, sînt pregătit.

Operatorul: Primul cuvânt: Vînt.

Subiectul: A, îmi amintesc, este Violent. Vînt violent.

Operatorul: Răspuns exact. Al doilea cuvânt: Pîine.

Subiectul: Prăjit. Pîine prăjită.

Operatorul: Îmi pare rău. Răspunsul corect era „Cu unt”. Vă administrez 15 V.

Subiectul face o mică grimasă, iar experiența continuă. La a opta greșeală, curentul de 120 V îi smulge subiectului un strigăt de durere. La 300 V strigătul se transformă în urlete – subiectul îl imploră pe operator să oprească experimentul, spunînd că nu-l mai ține inima și că nu va mai răspunde la nici o întrebare. Cînd

operatorul se îndreaptă spre profesorul Milgram și-l întreabă dacă trebuie să întrerupă experimentul, răspunsul acestuia este invariabil:

„Trebuie să vegheați la buna desfășurare a experimentului și să-l duceți pînă la capăt”.

Pe la 400 V subiectul nu mai răspunde, prăbușit în scaun, cu ochii dați peste cap. Operatorul solicită atunci stoparea experimentului, însă profesorul Milgram nu poate fi înduplecat:

„Trebuie să duceți experimentul pînă la capăt. Îmi asum întreaga responsabilitate pentru eventualele consecințe”.

În realitate, persoana ce juca rolul de cobai nu era un candidat obișnuit, ci un complice al profesorului Milgram, iar experimentul cu privire la memorie era de fapt un pretext pentru a-l observa pe operator și pentru a evalua capacitatea lui de a se supune și a executa un ordin venit din partea unei autorități superioare. Înaintea desfășurării experimentului, un grup de psihiatri estimaseră că maximum 2% dintre indivizi vor duce experiența pînă la capăt, fiind în stare să-i administreze celuilalt participant 450 V. În realitate, procentul a fost de 63%. Da, ați citit bine: 63% dintre operatori au mers pînă la a-i administra nefericitului cobai 450 V. Este dovada puterii de influență a unei persoane cu autoritate. Căci experimentul se desfășura în laborator, iar profesorul Milgram, în halat alb, era respectat de către subiecți! În cadrul acestei experiențe, nici unul dintre subiecți nu a pus capăt experimentului cînd complicele urla de durere la 120 V. Prin urmare, ființa umană, asemenea unui lup de haită, ascultă de cel pe care-l recunoaște ca avînd autoritate.

Ce putem învăța de aici? Drept răspuns, vom prezenta modul în care unul dintre clienții noștri a exploatat puterea autorității.

Această firmă specializată în finanțarea întreprinderilor are peste o sută de agenți comerciali care își împart teritoriul național și aproximativ doisprezece directori regionali. Fiecare dintre acești directori regionali a primit cărți de vizită pe care, sub numele său, era trecută funcția de... director comercial. Prin urmare, firma avea doisprezece directori comerciali! La ce folosea lucrul acesta? Potrivit principiului de supunere în fața autorității, când directorul regional trebuia să însoțească un agent comercial la o negociere cu un client important din Clermont-Ferrand, de exemplu, acesta din urmă, care primea vizita „directorului comercial”, se afla sub influența unei autorități. Clientul este tot mai tentat să accepte argumentele de specialitate ale directorului comercial. E normal, deoarece este director comercial și știe ce spune. Și dacă a ajuns director comercial, cu siguranță este mai competent și are mai multă experiență decât un agent obișnuit. În plus, clientul se va simți mai respectat prin faptul că un furnizor apreciat în întreaga țară l-a trimis la el chiar pe directorul său comercial.

Un alt client al nostru a înlocuit funcția de „atașat comercial” care apărea pe cărțile de vizită ale tuturor agenților comerciali din departamentul său de vânzări cu aceea (mai impresionantă) de „responsabil comercial”. Clienții se simt măguliți, iar agenții de vânzări, mai motivați, au tendința de a se exprima cu mai multă siguranță și autoritate.

În concluzie, tot ceea ce contribuie la întărirea autorității dumneavoastră trebuie studiat cu atenție: funcția, desigur, dar și stilul vestimentar, sediul etc.

13. Titulatura necomercială

Domeniu de aplicare: *B to B* și *B to C*

Utilizare: foarte ușoară

Eficiență: ★★

Cînd îi întrebăm pe studenții de la facultățile de comerț ce profesie le-ar plăcea să exercite la terminarea studiilor, foarte puțini menționează meseria de agent comercial. Majoritatea ar dori să fie șefi de produse marketing, analiști financiari, să lucreze în domeniul publicitar, să fie controlori de gestiune sau consultanți, dar nu vînzători! Funcția comercială nu atrage cîtuși de puțin. Să recunoaștem: celor mai mulți nu le plac vînzătorii, însă toată lumea trăiește de pe urma vînzărilor. Mai multe motive ar putea explica respingerea ce se manifestă față de această meserie, principalul motiv fiind, se pare, suspiciunea pe care o provoacă celor mai mulți oameni. Vînzătorul este o persoană al cărei scop este acela de a vă lua banii în încercarea de a vă convinge că aveți numai de cîștigat dacă achiziționați bunul/serviciul pe care vi-l oferă. Pentru aceasta, el apelează la lingușeli, ipocrizie, chiar și la minciună. Cum s-a ajuns aici?

Trebuie să ne întoarcem în timpuri străvechi pentru a descoperi originea acestei opinii. După cum știm, Mercur era atît zeul hoților, cît și al negustorilor. Evangheliile denunță și ele necinstea comercianților: „Și a intrat Iisus în templu și a alungat pe toți cei ce vindeau și cumpărau în templu... Și a zis lor: Scris este: «Casa Mea, casă de rugăciune se va chema, iar voi o faceți peșteră de tîlhari!»”. În zilele noastre, numeroase

știri și emisiuni de televiziune înfierează escrocheriile vânzătorilor de *time-sharing*, ale vânzătorilor de mobilier de bucătărie sau ale comis-voiajorilor. Rezultatul: oile negre ale funcției comerciale aruncă suspiciunea asupra tuturor specialiștilor din domeniul vânzărilor.

Scopul nostru, aici, nu este acela de a reabilita imaginea comerțului și a negustorilor, ci mai curînd de a ne împăca cu această stare de lucruri, chiar de a beneficia de pe urma ei. Cînd îi întrebăm pe reprezentanții comerciali care participă la stagiile noastre ce părere au despre vânzătorii care îi abordează, de pildă, cînd intră într-un magazin, părerea lor este unanimă: „Îi vezi venind de la o sută de kilometri”, „sînt slugarnici”, „sar pe noi de îndată ce intrăm în magazin, e penibil”, „cînd simt că nu ai de gînd să cumperi ceva nici nu te mai bagă în seamă...”. Este evident, nici măcar vânzătorii nu se apreciază între ei. Nimeni nu suportă să i se limiteze libertatea, să se încerce influențarea liberului său arbitru.

Prin urmare, din moment ce toată lumea se ferește de vânzători, să nu mai fim vânzători! Ați citit bine! Să schimbăm titulatura, dacă acest lucru ne liniștește. Adio cărți de vizită cu „atașat comercial”, gata cu denumirea de „reprezentant”, să dăm uitării ecusoanele cu „responsabil de sector”. Iată-vă de acum consilier în..., consultant, expert în... etc. Cei care se ocupă de etica profesională ne reproșează că, în felul acesta, dovedim că ne este rușine de profesia noastră, justificăm neîncrederea pe care o inspirăm și ne deghizăm în bunicuțe pentru a-l devora mai bine pe clientul „Scufița Roșie”.

Răspunsul nostru este că nu intenționăm să ne tăiem craca de sub picioare. Orice persoană abordată de un